Versiune anonimizată

Cauza C-398/22

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

15 iunie 2022

Instanța de trimitere:

Kammergericht (Berlin, Germania)

Data deciziei de trimitere:

14 iunie 2022

Reclamant:

Generalstaatsanwaltschaft Berlin

KAMMERGERICHT [Tribunalul Regional Superior]

Ordonanță

[*omissis*]

În cauza privind extrădarea

resortisantului ceh

RQ,

[*omissis*]

domiciliat în [*omissis*] Berlin, [*omissis*]

Secția a 4-a penală a Kammergericht Berlin a hotărât la 14 iunie 2022:

Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 TFUE, următoarele întrebări în vederea pronunțării unei decizii preliminare:

DOCUMENT DE LUCRU

1) În cadrul procedurii de apel desfășurate, noțiunea de „proces” prevăzută la articolul 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI, trebuie interpretată în sensul că se referă la procesul în care s-a pronunțat decizia în primă instanță, în cazul în care numai persoana urmărită a formulat apel, iar apelul fie a fost respins, fie hotărârea pronunțată în primă instanță a fost modificată în favoarea sa?

2) Este compatibil cu supremația dreptului Uniunii faptul că legiuitorul german a stabilit, la articolul 83 alineatul (1) punctul 3 din IRG [Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală)], că o condamnare pronunțată în lipsă constituie un impediment absolut în calea predării, deși articolul 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI, o prevede doar ca pe un motiv facultativ de refuz în această privință?

M o t i v e:

1 A. Situația de fapt

1. Prin intermediul mandatului european de arestare emis la 15 iunie 2021 de [*omissis*] [Tribunalul Districtual] Ostrava (Okresni soud v Ostrave), [*omissis*] autoritățile cehe solicită predarea persoanei urmărite în scopul executării pedepsei cu închisoarea de 15 luni pronunțate prin hotărârea aceleiași instanțe la 19 iunie 2020 [*omissis*], astfel cum a fost modificată prin hotărârea pronunțată în apel la 25 august 2020 de [*omissis*] [Curtea Regională] Ostrava (Krajského soud v Ostrave) [*omissis*].

2 Persoana condamnată a fost găsită vinovată de următoarele fapte:

a) La 28 septembrie 2019, în holul de intrare al gării Ostrava-Svinov, persoana urmărită a solicitat persoanei vătămate o sumă mică de bani, de cel puțin 3 CZK. Atunci când persoana vătămată și-a deschis portofelul, persoana urmărită a profitat de neatenția acesteia și a introdus mâna în portofel, a luat monede în valoare totală de 150 CZK și a fugit cu acestea.

3 b) La 8 ianuarie 2020, în sala publică de așteptare din holul de intrare al gării din Ostrava, persoana urmărită l-a amenințat cu un cuțit, în fața altor persoane, pe angajatul de pază [*omissis*], afirmând că îl va ucide.

4 c) La 22 ianuarie 2020, persoana urmărită a sustras din hipermarketul Tesco din Ostrava [*omissis*] sticle de alcool cu o valoare totală de 3 997 CZK. Persoana a fost reținută de agentul de pază al magazinului după ce a trecut de casă.

5 2. a) Persoana urmărită a participat personal la procesul desfășurat la [*omissis*] [Tribunalul Districtual] Ostrava.

Versiune anonimizată

DOCUMENT DE LUCRU

6 În schimb, aceasta nu s-a prezentat la procesul în apelul pe care l-a formulat, desfășurat la [*omissis*] [Curtea Regională] Ostrava. În apel, a fost redusă pedeapsa aplicată de tribunalul districtual. O modificare a hotărârii pronunțate în primă instanță în defavoarea persoanei urmărite nu ar fi fost posibilă, întrucât, în temeiul articolului 259 alineatul (4) din Codul de procedură penală ceh, în apelul formulat de persoana acuzată este aplicabil principiul *reformatio in peius*.

La proces nu a participat niciun apărător.

7 b) În cursul cercetării penale, persoana urmărită a indicat o adresă din Ostrava-Vyskovice ca adresă la care să fie notificată. La această adresă, persoana urmărită a fost citată personal la procesul din 30 aprilie 2020, desfășurat la tribunalul districtual. La 8 iulie 2020, hotărârea tribunalului districtual din 19 iunie 2020 i-a fost notificată personal la aceeași adresă. Ulterior, la 13 iulie 2020, persoana urmărită a formulat apel, iar pe cererea de apel a indicat din nou adresa menționată.

8 La 3 august 2020, la aceeași adresă, s-a încercat notificarea prin poștă a citației în vederea prezentării la procesul în apel. Întrucât persoana în cauză nu a putut fi găsită personal, factorul poștal a lăsat în cutia poștală un aviz pentru a fi ridicată personal citația. Întrucât persoana urmărită nu a făcut acest lucru, citația a fost în cele din urmă lăsată în cutia poștală a acesteia la 17 august 2020. Nu există nicio dovadă că persoana urmărită a luat cunoștință despre această citație. Potrivit propriilor declarații, aceasta locuiește la Berlin din luna august 2020. Ea nu a informat autoritățile cehe cu privire la acest aspect.

9 c) În temeiul dreptului ceh, citarea la procesul în apel se considerată notificată în termen de zece zile de la lăsarea avizului de ridicare. În această privință, articolul 64 din Codul de procedură penală ceh are următorul cuprins:

(1) Următoarele acte trebuie notificate personal:

a) [...] citația,

b) […]

c) […]

(2) În cazul în care destinatarul unui act care trebuie notificat sau comunicat personal nu a fost găsit, actul trebuie depus, iar destinatarul trebuie informat în mod corespunzător unde se poate prezenta pentru a i se preda actul.

(3) Actul se depune,

a) […]

b) […]

Versiune anonimizată

DOCUMENT DE LUCRU

c) la oficiul poștal atunci când actul este notificat prin poștă,

d) […]

e) […]

(4) În măsura în care destinatarului notificării nu îi este remis actul în termen de zece zile de la depunere, ultima zi a acestui termen trebuie considerată ca fiind ziua notificării, chiar dacă destinatarul notificării nu a avut cunoștință despre această depunere, deși se află la locul de notificare sau a indicat adresa menționată ca fiind adresa unde să fie notificat. În cazul în care actul nu este remis după expirarea acestui termen, instituția însărcinată cu notificarea depune actul în cutia poștală sau în altă cutie de corespondență utilizată de destinatarul notificării, cu excepția cazului în care expeditorul împiedică această posibilitate. În cazul în care nu există o astfel de cutie de corespondență, actul se returnează expeditorului, iar notificarea se face prin afișare la avizierul oficial.

10 3. Persoana urmărită a fost arestată provizoriu pe baza mandatului european de arestare la Berlin, la 10 octombrie 2021, în conformitate cu articolul 19 din IRG. Cu ocazia audierii sale în temeiul articolelor 22 și 28 din IRG de către judecătorul delegat din cadrul Amtsgericht Tiergarten [Tribunalul Districtual Tiergarten] din Berlin, în ziua următoare arestării, persoana urmărită nu și-a exprimat acordul cu privire extrădarea simplificată [articolul 41 alineatul (1) din IRG; articolul 13 din Decizia-cadru 2002/584/JAI)] și nu a renunțat la respectarea principiului specialității (articolul 27 din Decizia-cadru 2002/584/JAI). Prin ordonanța din 14 octombrie 2021, instanța de trimitere a dispus arestarea persoanei urmărite în vederea extrădării.

11 După ce, prin scrisoarea din 26 octombrie 2021, la cererea Generalstaatsanwaltschaft Berlin [Parchetul General din Berlin], [*omissis*] [Tribunalul Districtual] Ostrava a comunicat împrejurările precise ale citării persoanei urmărite, Generalstaatsanwaltschaft Berlin a solicitat, făcând trimitere la Hotărârea Curții din 10 august 2017, C-270/17 PPU (ECLI:EU:C:2017:628), revocarea mandatului de arestare emis în vederea extrădării și declararea ca inadmisibilă a predării persoanei urmărite către Republica Cehă. Acesta a invocat că ar exista un impediment în calea predării potrivit articolului 83 alineatul (1) punctul 3 din IRG. Articolul 83 din IRG, care a transpus în dreptul național articolul 4a din Decizia- cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia- cadru 2009/299/JAI, are următorul cuprins:

(1) Extrădarea este exclusă atunci când

1. […]

2. […]

Versiune anonimizată

DOCUMENT DE LUCRU

3. în cazul unei cereri în scopul executării unei pedepse, persoana condamnată nu a fost prezentă în persoană în ședință la procesul în urma căruia a fost pronunțată condamnarea sau

4. […]

(2) Prin derogare de la alineatul (1) punctul 3, extrădarea este totuşi permisă dacă

1. persoană condamnată,

a) în timp util,

aa) a fost citată personal în procesul în urma căruia a fost pronunțată hotărârea sau

bb) a primit efectiv, prin alte mijloace, o informare oficială cu privire la data și locul stabilite pentru respectivul proces, în așa fel încât s- a stabilit fără echivoc că persoana condamnată a avut cunoștință de procesul stabilit, și

b) a fost informată că poate fi pronunțată o decizie în cazul în care nu se prezintă la proces,

2. persoana condamnată, având cunoștință de procedura desfăşurată împotriva sa și la care a participat un avocat, a împiedicat citarea sa în persoană sustrăgându- se de la judecată sau

3. persoana condamnată, având cunoștință de procesul stabilit, a mandatat un avocat pentru a o apăra la proces și a fost într- adevăr apărată de acest avocat la proces.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) punctul 3, extrădarea este permisă și în cazul în care, după notificarea hotărârii, persoana condamnată:

1. a declarat în mod expres că nu contestă hotărârea sau că

2. nu a solicitat rejudecarea cauzei sau promovarea unei căi de atac în termenele prevăzute.

Persoana condamnată trebuie să fi fost în prealabil informată în mod expres cu privire la dreptul său la rejudecarea cauzei sau la o cale de atac, la care poate participa personal și în cadrul căreia situația de fapt, inclusiv dovezile noi, poate fi reexaminată, iar hotărârea inițială poate fi desființată.

(4) Prin derogare de la alineatul (1) punctul 3, extrădarea este de asemenea permisă dacă persoana condamnată primește decizia personal și fără întârziere după predarea sa către statul membru solicitant și este informată în mod expres cu privire la dreptul său la rejudecarea cauzei sau la o cale de

Versiune anonimizată

DOCUMENT DE LUCRU

atac, prevăzut la alineatul (3) a doua teză, precum și cu privire la termenele prevăzute în acest sens.

12 Prin ordonanța din 4 noiembrie 2021, instanța de trimitere a revocat mandatul de arestare în vederea extrădării emis împotriva persoanei urmărite care fusese deja eliberată din detenție prin ordinul Generalstaatsanwaltschaft din 3 noiembrie 2021. Instanța de trimitere a amânat pronunțarea cu privire la cererea de declarare a inadmisibilității predării pentru a clarifica problemele ridicate de prezenta ordonanță.

13 4. Pentru toate faptele care fac obiectul procedurii, condiția dublei incriminări în legătură cu predarea este îndeplinită.

14 B. Motivarea întrebărilor preliminare

1. a) Prin Hotărârea din 10 august 2017, C-270/17 PPU, Camera a cincea a Curții a statuat că, în cazul unei proceduri penale care presupune mai multe grade de jurisdicție, un „proces în urma căruia a fost pronunțată decizia” în temeiul articolului 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI, trebuie înțeles ca fiind procesul în urma căruia se statuează definitiv asupra vinovăției persoanei urmărite și asupra condamnării la o pedeapsă ca urmare a unei (noi) examinări atât în fapt, cât și în drept a fondului cauzei, așadar, judecata în fața ultimei instanțe de fond.

15 Pe baza acestei interpretări a articolului 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI, ar trebui în speță să se ia în considerare procesul în apel desfășurat la [*omissis*] [Curtea Regională] Ostrava la care persoana urmărită nu a participat. Desigur, în temeiul dreptului ceh, persoana urmărită a fost citată în mod valabil la acest proces, la adresa de notificare pe care a indicat-o. Cu toate acestea, nu se poate stabili că citația a fost primită efectiv de aceasta în modul descris și că, prin urmare, persoana urmărită a fost informată efectiv cu privire la data procesului în apel, ceea ce, potrivit Hotărârii Camerei a patra a Curții din 24 mai 2016, C-108/16 PPU (ECLI:EU:C:2016:346), constituie o condiție pentru aplicarea articolului 4a alineatul (1) litera (1) punctul (i) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI.

16 b) Cu toate acestea, instanța de trimitere are îndoieli cu privire la aspectul dacă Hotărârea Camerei a cincea a Curții trebuie reținută și în situația în care persoana urmărită a participat personal la procesul în primă instanță, dar ulterior, aceasta și-a zădărnicit citarea la procesul privind apelul formulat (numai) de ea.

17 Aceste îndoieli rezultă, pe de o parte, din faptul că situația juridică a unei persoane acuzate în temeiul dreptului procesual penal german într-un caz comparabil ar fi mai puțin favorabilă decât în temeiul dreptului ceh. Tot potrivit dreptului german, citarea la adresa de domiciliu a unei persoane acuzate ar fi valabilă independent de luarea la cunoștință efectivă; dacă s-ar dovedi că persoana acuzată nu mai are domiciliul la ultima adresă indicată de aceasta și că, pentru acest motiv, nu i se

Versiune anonimizată

DOCUMENT DE LUCRU

poate notifica o citație la această adresă în vederea prezentării la procesul în apel, citarea ar fi posibilă prin intermediul unei comunicări publice, fără investigații suplimentare cu privire la reședința sa [articolul 40 alineatul (3) din StPO (Strafprozessordnung, Codul de procedură penală)]. În cazul în care persoana acuzată nu participă la procesul în apel și nici nu este reprezentată de un apărător, apelul său trebuie obligatoriu respins, fără o dezbatere pe fond [articolul 329 alineatul (1) prima teză din StPO]. Acest lucru este valabil chiar dacă hotărârea atacată este viciată de o eroare vădită. În schimb, în dreptul procesual penal ceh, o examinare pe fond are loc chiar dacă persoana acuzată este absentă de la procesul în apel și poate conduce, astfel cum demonstrează prezenta cauză, la un rezultat mai favorabil pentru persoana acuzată, în condițiile în care o înrăutățire este exclusă în temeiul principiului *reformatio in peius*.

18 Potrivit interpretării Camerei a cincea a Curții, hotărârea de respingere în temeiul dreptului german, ca hotărâre pur procedurală în care nu are loc o examinare a declarării vinovăției și pronunțarea asupra consecințelor juridice, nu ar intra în sfera noțiunii de „proces”, prevăzută la articolul 4a alineatul (1) din Decizia- cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI și, prin urmare, nu ar exista un motiv pentru a se refuza predarea. Nu pare convingător faptul că hotărârea pe fond pronunțată în temeiul dreptului ceh într-o situație, de altfel, identică, în pofida absenței persoanei acuzate, care nu poate determina decât o modificare în favoarea sa a deciziei pronunțate în primă instanță, trebuie să dea posibilitatea de a se reține un astfel de motiv de refuz.

19 Pe de altă parte, soluția din hotărârea Camerei a cincea a Curții pare îndoielnică și ca urmare a faptului că, în cazul respingerii în tot a apelului, hotărârea pronunțată în primă instanță are autoritate de lucru judecat și constituie temeiul executării, astfel încât această hotărâre, iar nu hotărârea pronunțată în apel, constituie decizia pentru executarea căreia se solicită predarea. În dreptul procesual penal ceh, acest lucru este reglementat în mod expres la articolul 139 alineatul (1) din Codul de procedură penală. În această privință, articolul menționat are următorul cuprins:

> Hotărârea este definitivă și, cu excepția cazului în care legea prevede altfel, executorie,
>
> a) […]
>
> b) în măsura în care apelul formulat împotriva hotărârii este admisibil potrivit legii, dar
>
> aa) […]
>
> bb) […]
>
> cc) apelul formulat a fost respins.

20 Instanța de trimitere interpretează noțiunea de „decizie” prevăzută la articolul 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin

Versiune anonimizată

DOCUMENT DE LUCRU

Decizia-cadru 2009/299/JAI, în sensul că aceasta se referă la pasajul precedent al aceluiaşi alineat, „în scopul executării unei pedepse sau a unei măsuri de privative de libertate”, cu alte cuvinte, la decizia care trebuie executată. Această interpretare ar fi incompatibilă cu interpretarea Camerei a cincea a Curții potrivit căreia prezintă relevanță procesul în urma căruia a fost pronunțată decizia în apel (care nu trebuie executată). În plus, această interpretare este în contradicție cu utilizarea noțiunii de „decizie” în considerentele (4), (7), (6) și (10) ale Deciziei-cadru 2009/299/JAI, care, la rândul lor, fac trimitere la decizia care trebuie executată, așadar, în cazul respingerii apelului, la decizia primei instanțe devenite definitivă și executorie.

21 c) Camera a cincea a Curții își întemeiază interpretarea noțiunii de „proces” prevăzute la articolul 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI, pe jurisprudența Curții EDO referitoare la articolul 6 alineatul (1) din CEDO (a se vedea trimiterile de la punctul 79 din Hotărârea din 10 august 2017).

22 În deciziile citate de Camera a cincea, Curtea EDO a examinat, în fiecare caz în parte, o condamnare pronunțată într-o procedură de recurs desfășurată *in absentia* din perspectiva unei încălcări a articolului 6 alineatul (1) din CEDO. În această privință, ea a subliniat că deși articolul 6 alineatul (1) din CEDO nu impune statelor contractante instituirea unui sistem de căi de atac, în cazul în care un astfel de sistem ar fi prevăzut în dreptul național, garanțiile care rezultă din articolul 6 din CEDO ar trebui să fie luate în considerare și în cadrul procedurilor căilor de atac. Aceasta ar include dreptul persoanei acuzate de a fi ascultată în cadrul unei judecăți în apel în care instanța ar examina din nou acuzațiile atât în fapt, cât și în drept și s-ar pronunța asupra vinovăției persoanei acuzate, precum și asupra consecințelor juridice care trebuie impuse.

23 Cu toate acestea, Curtea EDO a subliniat de asemenea că prezența în persoană în cadrul procedurii în apel nu are aceeași importanță decisivă ca în procedura în primă instanță (a se vedea Hotărârea din 18 octombrie 2006, Hermi împotriva Italiei, cauza nr. 18114/02 [ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD001811402], § 60). În hotărârea menționată mai sus, citată de Camera a cincea a Curții, Curtea EDO a respins existența unei încălcări a articolului 6 din CEDO. Persoana acuzată, condamnată în primă instanță la o pedeapsă privativă de libertate, aflată în arest preventiv, a fost informată cu privire la data procesului în apel, dar nu a fost adusă la instanță – ceea ce ar fi fost necesar potrivit legislației italiene –, întrucât, înaintea procesului, persoana acuzată nu solicitase aducerea sa. Acesta este motivul pentru care instanța de apel a respins cererea apărătorului ales, formulată doar în cursul procesului, de a întrerupe procesul în apel în vederea audierii personale a persoanei acuzate.

24 Alte două decizii ale Curții EDO citate de Camera a cincea a Curții privesc cauze în care, în urma apelului declarat de parchet, hotărârea pronunțată în primă instanță a fost modificată în defavoarea persoanei acuzate, iar apelul acesteia a fost respins [Hotărârea din 25 aprilie 2013, Zahirović împotriva Croației, cauza nr.

Versiune anonimizată

DOCUMENT DE LUCRU

58590/11 [ECLI:CE:ECHR:2013:0425JUD005859011]; Hotărârea din 14 februarie 2017, Hokkeling împotriva Țărilor de Jos, cauza nr. 30749/12 [ECLI:CE:ECHR:2017:0214JUD003074912]). În ambele cazuri, respectiva persoană acuzată a solicitat participarea în persoană la procesul în apel, aspect care a fost refuzat de instanța de apel. În cauza Zahirović împotriva Croației, instanța de apel nu a considerat utilă participarea persoanei acuzate aflate în stare de arest preventiv. În cauza Hokkeling împotriva Țărilor de Jos, la data procesului în apel, persoana acuzată se afla în arest preventiv în Norvegia; instanța de apel a refuzat să aștepte încheierea arestului preventiv.

25 În cauza Ekbatani împotriva Suediei (Hotărârea din 26 mai 1988, cauza nr. 10563/83 [ECLI:CE:ECHR:1988:0526JUD001056383]), Curtea EDO a admis existența unei încălcări a articolului 6 primul paragraf din CEDO într-un caz în care procedura de apel s-a desfășurat în procedură scrisă, fără o fază orală, iar cererile persoanei acuzate, care era unicul apelant, privind organizarea unei proceduri orale și audierea martorilor au fost respinse. Instanța de trimitere observă că, în acest caz, articolul 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI, nu ar trebui să fie aplicabil, întrucât tocmai o ședință nu a fost organizată în cadrul judecății în apel.

26 Chiar dacă în ultima hotărâre a Curții EDO citată de Camera a cincea (Hotărârea din 26 octombrie 2000, Kudła împotriva Poloniei, cauza nr. 30210/96 [ECLI:CE:ECHR:2000:1026JUD003021096]) se subliniază aplicabilitatea articolului 6 alineatul (1) din CEDO și în stadiul recursului, aceasta nu privește însă o condamnare *in absentia*, ci problema încheierii procedurii într-un termen rezonabil.

27 Prin urmare, în hotărârile invocate de Camera a cincea a Curții (cu excepția cauzei Kudła împotriva Poloniei), Curtea EDO tratează în situații diferite dreptul de a fi prezent în apel care decurge din articolul 6 alineatul (1) din CEDO. Cu toate acestea, din punctul de vedere al instanței de trimitere, din aceste decizii nu rezultă în mod necesar – astfel cum reiese în special din Hotărârea pronunțată în cauza Ekbatani împotriva Suediei – că noțiunea de „proces” prevăzută la articolul 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI, trebuie interpretată în modul reținut de Camera a cincea a Curții, contrar formulării considerentelor Deciziei-cadru 2009/299/JAI.

28 d) În ipoteza în care, asemenea instanței de trimitere, prin noțiunea de „proces” prevăzută la articolul 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI, este interpretată în sensul că, în cazul respingerii unui apel, trebuie înțeleasă ca fiind procesul care precedă decizia primei instanțe, care urmează să fie executată, acest lucru nu privează persoana urmărită de drepturi în cadrul procedurii de predare. Dimpotrivă, refuzul dreptului de a fi ascultat sau o altă încălcare a dreptului la un proces echitabil în cadrul procedurii de apel ar trebui examinat și, dacă este cazul, luat în considerare ca impediment în calea predării în contextul articolului 1 alineatul (3) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI

Versiune anonimizată

DOCUMENT DE LUCRU

coroborat cu articolul 6 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană și cu articolul 6 din CEDO.

29 e) Potrivit instanței de trimitere, această interpretare a articolului 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI, trebuie să fie transpusă și în cazurile în care, precum în speță, hotărârea pronunțată în primă instanță a fost modificată în apel în favoarea persoanei urmărite. Este adevărat că, în acest caz, hotărârea pronunțată în primă instanță nu constituie în mod autonom temeiul executării, ci numai împreună cu decizia pronunțată în apel care o modifică, astfel încât – spre deosebire de situația respingerii apelului – decizia care trebuie executată a fost pronunțată de asemenea în urma procesului în apel. Cu toate acestea, nu există niciun motiv aparent pentru a plasa persoana care chiar a obținut câștig de cauză în apel într-o situație mai favorabilă decât persoana al cărei apel a fost respins.

30 f) Prin urmare, instanța de trimitere adresează următoarea întrebare:

[reiterarea primei întrebări preliminare] [*omissis*]

31 2. În cazul în care articolul 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI, trebuie interpretat în sensul că examinarea trebuie să privească procedura în apel desfășurată la [*omissis*] [Curtea Regională] Ostrava, potrivit Hotărârii Camerei a patra a Curții din 24 mai 2016, C-108/16 PPU, ar trebui să se considere că citarea persoanei urmărite, efectuată potrivit articolului 64 alineatul (4) din Codul de procedură penală ceh, nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 4a alineatul (1) litera (a) punctul (i) din decizia-cadru, întrucât aceasta nu a permis persoanei urmărite o cunoaștere certă a datei.

32 Cu toate acestea, Camera a patra a Curții a arătat de asemenea că autoritatea judiciară de executare poate lua în considerare și alte împrejurări care îi permit să se asigure că predarea persoanei urmărite nu implică o încălcare a dreptului său la apărare, ținând seama în special de comportamentul său, acordând în același timp o atenție particulară unei eventuale lipse de diligență a persoanei în cauză în ceea ce privește drepturile sale, în special atunci când este evident că aceasta a încercat să se sustragă notificării (punctul 50 și urm.). Astfel, Camera a patra a Curții ține cont de faptul că articolul 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI, nu prevede, în caz de condamnare în lipsă – în conformitate cu considerentul (15) al Deciziei-cadru 2009/299/JAI –, decât un motiv de facultativ de refuz a cărui invocare ține de puterea de apreciere a autorității judiciare de executare (a se vedea în același sens Hotărârea Camerei a cincea a Curții din 10 august 2017, C-270/17 PPU [ECLI:EU:C:2017:628], punctul 96, și Hotărârea pronunțată în cauza C-271/17, punctul 106 și urm., Hotărârea Camerei a patra a Curții din 17 decembrie 2020 pronunțată în cauza C-416/20 PPU [ECLI:EU:C:2020:1042] punctul 51 și urm.).

Versiune anonimizată

DOCUMENT DE LUCRU

33 Totuși, în această privință, articolul 4a alineatul (1) din Decizia- cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI nu a fost transpus integral în dreptul german. Articolul 83 alineatul (1) punctul 3 din IRG instituie un impediment absolut în calea predării care nu se aplică doar în cazurile excepționale menționate la articolul 4a alineatul (1) din decizia-cadru, precum și în cazul – dezvoltat deja în jurisprudența germană – în care persoana urmărită, având cunoștință de procedura îndreptată împotriva sa și la care a participat un avocat, a împiedicat citarea sa în persoană sustrăgându- se de la judecată [articolul 83 alineatul (2) punctul 2 din IRG]. Dreptul german nu prevede posibilitatea exercitării puterii discreționare de către autoritatea judiciară de executare.

34 Instanța de trimitere este împiedicată să aplice în mod direct decizia-cadru, întrucât deciziile-cadru sunt lipsite de efect direct (a se vedea Hotărârea Curții din 24 iunie 2019 pronunțată în cauza C-573/17 [ECLI:EU:C:2019:530], punctul 69, în privința deciziilor-cadru relevante în speță). Totuși, instanța de trimitere este obligată să interpreteze dreptul intern în conformitate cu decizia-cadru pentru a atinge rezultatul urmărit de aceasta (a se vedea Hotărârea Curții pronunțată în cauza C-573/17, punctul 72 și urm.), excluzând în același timp o interpretare *contra legem* (a se vedea punctul 76 din hotărârea menționată).

35 În aceste condiții, nu este posibil să se interpreteze articolul 83 alineatul (1) punctul 3 din IRG în sensul că, în cadrul examinării impedimentului în calea predării, instanța de trimitere ar dispune de o putere de apreciere care depășește excepțiile prevăzute la articolul 83 alineatele (2)-(4) din IRG. Desigur, ar trebui să se stabilească dacă comportamentul persoanei urmărite, care nu mai poate fi găsită de instanța cehă, trebuie considerat o „sustragere” în sensul articolului 83 alineatul (2) punctul 2 din IRG. Cu toate acestea, dat fiind că persoana urmărită nu a fost reprezentată de un apărător, aplicarea acestei excepții este de asemenea exclusă potrivit modului de redactare lipsit de ambiguitate a legii și care nu este susceptibil de interpretare în această privință.

36 În cazul în care instanța de trimitere ar avea dreptul să ia o decizie discreționară în sensul articolului 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI, aceasta ar considera ca fiind admisibilă predarea persoanei urmărite. Persoana urmărită a formulat personal apel împotriva hotărârii pronunțate în primă instanță, dar, ulterior, nu a mai putut fi contactată la adresa de notificare pe care a indicat-o în cursul procedurii. Fie aceasta nu a ridicat citația, deși a avut cunoștință despre avizul de depunere a citației, fie a evitat, prin plecarea de la adresa de notificare, să ia cunoștință despre acest aviz. Procedând astfel, persona urmărită a împiedicat ea însăși participarea sa la procedura în apel. Având în vedere dreptul de a fi ascultat, acordat prin audierea sa în primă instanță, nu pare să existe un interes demn de a fi protejat de a nu fi predat în scopul executării pedepsei privative de libertate pronunțate.

37 Prin urmare, instanța de trimitere adresează următoarea întrebare:

Versiune anonimizată

DOCUMENT DE LUCRU

[reiterarea celei de a doua întrebări preliminare] [*omissis*]

DOCUMENT DE LUCRU

Versiune anonimizată